

נצמי שלום,
קוראים לי ליהי שושן ואני בת כמעט 10 בכיתה ד'
בבית ספר יובלים שבאר שבע.
רציתי לומר לך תודה שאת הקלסת לי את הסיפור
"ילדת הקשת בענן". בתור ילדה לקויות ראה לה
מאוד צלר לי.

בספרי הקריאה האותיות קטנות מאוד ואני לא
יכולה לקרוא אותן. לפעמים האותיות גם נראות
לי אותו דבר וגם אל קשה לי לזהבין גם את הכתב
מוכדל. כשאני שומעת סיפור מוקלט אני מצליחה
לזהבין ולדעת מה יש בספר. את עצית בפיילי משהו
טוב כי לה מאוד צלר לי לזהבין את הסיפור. יש הרבה
ספרי קריאה שהם לא מוקלטים ואל קשה לי לקרוא
אותם.

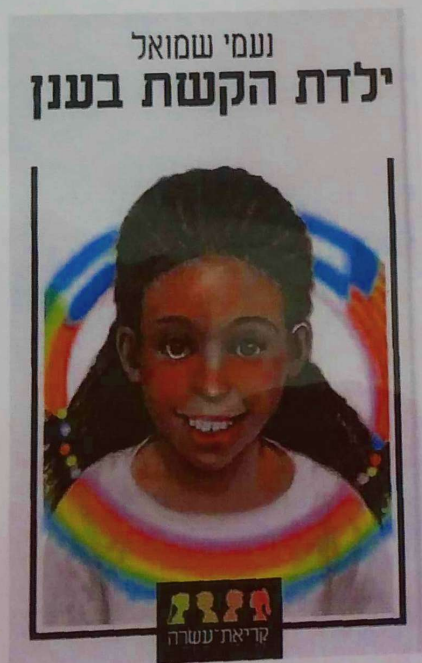
אני יודעת שהתאמת בפיילי ואני רוצה להודות לך
הסיפור היה נעים לקריה\שמיעה ומרעם
כלבסיפור הלא מדה מול כיתתה לה היה מאוד
מרעם. היה לי כולל לשמוע אותו
תודה לך שהקלסת לי אותו ליהי

מכתב לסופרת.

נעמי היקרה, הספר שכתבת ילדת הקשת בענן הוא ספר שכיף ומעניין לקרוא. מסקרם לימדה אותי שתמיד צריך לקבל את השונה, לדוגמא: כבר שמסקרם הייתה בכביש הילדים מכיתתה התחילו להציק לה ולפגוע בה.

אני שמחתי שבסוף הסיפור למסקרם היו חברים וכולם השלימו איתה, אך הצטערתי שבתחילת הסיפור רבו איתה.

כל שנה בעידוד קריאה אנחנו קוראים ספר אחר. השנה קראנו את הספר שלך וזה היה מיוחד, הוא היה כל כך מיוחד שכשסיימנו לקרוא אותו רציתי לכתוב לך מכתב. אני מקווה שבשנה הבאה נקרא עוד ספרים שלך וכל אחד מלמד משהו אחר. אני נהניתי מהספר שלך ואני מקווה שגם אחרים נהינו מהספר וגם למדו, אני מודה לך על שכתבת את הספר.

מתן סגל

כיתה ד3

בית ספר יובלים

מכתב לסופרת נעמי שמואל "ילדת הקשת בענן"

לנעמי שלום

שמיי הוא דניאל נבון אני בן 9 ולומד בכיתה ד3 בבית ספר "יובלים".
אהבתי מאוד לקרוא את ספרך "ילדת הקשת בענן". זה ספר מאוד מעניין ומותח
וקראתי אותו בעניין רב עם חבריי לכיתה ומורתי.
דנו במה שהספר עוסק בו זה נושא חשוב מאוד שמדבר על קבלת האחר גם אם
צבעו שונה.
אהבתי בעיקר כשמסקרם גילתה את האמת לחבריה מכוון שבעת שהיא שיקרה
הם התייחסו אליה
בצורה לא יפה. זה מראה לנו שהאמת תמיד עדיפה על השקר.
כל אחד צריך להתגאות במוצאו ולא להתכחש לו כי אז גם הקשר עם הוריו
יהיה עכור.
התחברתי גם למה שחשה מסקרם ביום הראשון ללימודים, הפרפרים בבטן זו
תחושה שהרבה תלמידים חשים ביום הראשון במיוחד מדובר בבית ספר חדש.
אשמח לקרוא ספרים נוספים שלך.

בברכה

דניאל נבון

ענייני: (א) ו(ב)

שלוש דברים

שלא יצאו ומתאמת תמיד ר"ת ד"ר ס"ס "ובת"ב"ל
היואני הלנה מויתתה את הספר שלך "יעזת ריחל קטן"
אברוני אנויות עם אל נחמה למחתי מחסר
כמו אמל איך זה אמרתי אהיה ילד לונה
מח השלך, איך זה מרקיט שילדים אחיהם
אנשים זקן זה שאתה לונה, ומה זה לא אדם
אנשים שפנים יש את אונם ריחל
זה שילדים לונה.
ומחתי שצריך ונכח את האחד.

תאריך: 8/2/2

כבודי נאמי למחול נאמי

נאמי שישא היקר, שיום שמי: ראל, אני

חולמת בקיץ סבר "נבאים" סמיה - סבר

בתיב צ"צ. הילוח יואה קריאה קראני את סיפור

"אמת הקולת קולן" אלתה טאר טפפורק.

זמתי. מסכות טאט טלנה אק האתי

נראה, אסור זפול אבם לא טמאו התיצול.

המראה אינו אומר קרה חל אפיו טל בזבם.

אחניו בני האבם צריכים זהותה

זמלם באבם אוב. עזינו אלמוז אכיר את

אפיו טל האבם אקבל טל אבם באשיו

הוא, זא טלם מי פוא יאיק הוא

נראה. אני חושבת שסיפור האכיר

אלו מסר חשוק סאוב אבוק אבוק הסבר

זמניו טמון, טמון: היל אברי.

מכתב לנעמי שמואל

שלום, אני שוהם בן שושן אני לומד בביה"ס יובלים בבאר שבע בכיתה ד'3.
בשיעור עידוד קריאה אני וכיתתי קוראים את הספר שאת כתבת שהוא
"ילדת הקשת בענן" וממש היה לי כיף ולפעמים עצוב לשמוע אותו ואני בטוח שגם
חבריי לכיתה.

למדתי מהסיפור :

בספר זה לימדת אותי לקבל את השונה בסובלנות ובכבוד האדם. גרמת לי להבין
שלא צריך לשפוט שום אדם על פי צבע עורו, מוצאו, או דעתו.
כאשר הילדים התייחסו למסקרם בצורה מעליבה ומשפילה והבנתי את ליבה של
מסקרם שנעלבה. והרגישה רע בבית הספר. הבנתי דרך הספר את הפתגם "מה
ששנוא עלייך אל תעשה לחבריך". הספר היה מעניין ומרתק דרך הספור של
מסקרם הבנתי כמה קשיים עושים לעולים החדשים וכמה זה חשוב שאנחנו נעזור
להם להשתלב בחברה. לאחר שקראתי את הספר שכתבת גרמת לי ולחבריי לכיתה
להבין את המשמעות שלקבל את השונה. ואני מקווה שבסוף הילדים כיבדו אותה
ולמדו מסיפור אם זה היה קורה להם אז גם הם לא היו מרגישים נעים בחברה.

תודה שכתבת את הספר ויכולתי להנות מסיפור בברכה : שוהם בן שושן.

מכתב למסקרים

מכתב למסקרם

שלום מסקרם, שמי נועה פורמן, אני לומדת בבית הספר "יובלים" בבאר שבע בכיתה ד-3.

תמיד בשיעורי "עידוד קריאה" אנו קוראים את הספר "ילדת הקשת בענן".

קראתי את הסיפור המרגש שקרה לך בבית ספרך, וסיפורך נגע ללבי.

ההרגשה הלא נעימה ליוותה אותי עוד ימים שלמים.

אני מאוד מקווה שזה לא יקרה שוב לך ולחבריך.

לדעתי, המקרה שתואר בסיפור הוא בכלל לא יפה ולא מכובד כלפי חבר לכיתה.

אני שמחה שחבריך הבינו את ההשלכות מהמעשה הנורא שעשו לך.

אני חושבת שאף ילד לא צריך לשמור דברים שמפריעים לו בסוד.

חשוב מאוד לשתף כל מבוגר או חבר/חברה קרובים על מנת לזהות ולנסות לפתור את הבעיה.

ובכלל לאף אחד אין זכות להשפיל אותך ולגרום לך להרגיש כמו שהרגשת.

אני מאוד שמחה שלא התייחסת לתגובות הלא נעימות שנאמרו כלפיך.

אני מאוד רוצה שהמכתב הזה יעבור אליך וגם את תקראי אותו.

תאריך: 9/2/2018

לכבוד: מסקרים

מאת: יובל כהן

מסקרים היקרה,

שלום שמי יובל כהן ואני לומד בכיתה ד/3 בבית ספר "יובלים" שנמצא בעיר בבאר שבע.
בשיעור "עידוד קריאה", קראנו את ספר "ילדת קשת בענן" ונהנו מהסיפור.
אני אהבתי שבסוף הסיפור כל הילדים השלימו איתך ומאוד התרגשתי מהשולם.
אני הבנתי שלא צריך לשפוט ילדים לפי צבע העור שלהם ולתת הזדמנות שווה לכל בני האדם.

אני הצטערתי מאוד שהילדים לא דיברו איתך.

אני מקווה שהילדים למדו את הלקח ובפעם הבאה לא ישפטו ילדים אחרים על פי צבע עורם.
אלא ילמדו להכיר את הילדים ולתת להם הזדמנות.

"אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו".

בברכה

יובל כהן

מאת: יובל

מסקרים היקרה שלום,

שמי יובל אני לומדת בבית ספר "יובלים" באר שבע. בשיעורי עידוד קריאה קראנו את הספר " ילדת הקשת בענן" ונהנו מאוד מהסיפור!!

מסקרים, למדת אותי שאסור להיות גזעניים רק בגלל צבע עורך!!
המסר שאני הבנתי מהסיפור זה: " אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו" וגם שאסור לשפוט אנשים רק בגלל המראה החיצוני!
ושצריך לדעת לכבד את האחר גם אם הוא לא כמוך!
לסיכום:

אני חושבת שהסיפור שלך מאוד מרגש ומיוחד!
משום שעשו לסבא שלך בבית ספר פינת אזכרה!
את ילדה אמיצה משום שנסעת לקצרין לבקר את סבתך בלי שהוריד ידעו זאת!!

הצטערתי שסבא שלך מת בדרך לישראל!!
חשתי אמפתיה כלפיך בתחילת הסיפור שהיית בודדה ולאחר מכן, שמחתי לקרוא שחברי הכיתה למדו להכירך ואהבו אותך.
מאחלת לך הצלחה בלימודים, שפע של חברים, אושר וחיוך!

ממני בברכה,

יובל כהן הבת

קוראים לי שגיא אלחזוב ואני לומד בבית הספר יובלים בכיתה ד'3.
קראתי את הסיפור עלייך והחלטתי לרשום לך מכתב.
רציתי לומר לך מספר דברים חשובים.
אני רוצה להגיד לך, שאני שמח לשמוע שבסוף את חברה של הילדים,
שבהתחלה הרגשת שהעליבו אותך.
לפעמים ילדים מוציאים דברים מהפה מבלי לחשוב פעמיים.
אני בטוח שלא היתה להם כוונה לפגוע בך והם בסך הכל התעניינו.
את ילדה חברותית, נבונה וחכמה ואני חושב שאת יכולה להיות חלק
מהחברים של בית הספר החדש שלך כמו שבסוף קרה.
אני רוצה להגיד לך שממש אהבתי את הסיפור והוא היה מרגש.
אני שמח ששיתפת את החברים החדשים מאיפה הגעת.
ככה אף אחד לא יציק לך יותר.
אני רוצה להגיד לך שאני חושב שגם אם צבע העור שלך שונה,
אז זה לא צריך להיות משנה לאף אחד.
אני מאחל לך הצלחה בבית הספר החדש ובלימודים.
בהצלחה עם החברים החדשים.
אני בטוח שתצליחי בהכל.

עבודת הגשה : מכתב למסקרם

מאת: אגם פרץ, כיתה ד' 3 , בית ספר יובלים.

מסקרם שלום,

שמי אגם פרץ אני לומדת בבאר שבע בבית ספר יובלים כיתה ד'3.

בשיעור עידוד קריאה בכיתתי קראנו את הספר "ילדת הקשת בענן".

נהנינו מאוד מהקריאה ומהסיפור, רציתי לספר לך כי את היית הדמות הראשית בסיפור.

בסיפור אהבתי את הסוף מכיוון שנהיית מיוחדת עם חבריך לכיתה, ממש הצטערתי בשבילך בתחילת הסיפור על המעבר מהישוב קצרין לעיר נתניה, לא הייתי רוצה לעבור מצב כזה.

הילדים פשוט ראו רק את המראה החיצוני שלך ולא התייחסו לפנימיות שלך, התרגשתי מכך שבסוף הסיפור הילדים היו בחברתך ובסופו של דבר את שמחה מילדי כיתתך כי הפכתם להיות חברים ובשבילי זה הכי חשוב.

מקווה שתמשיכי להנות מחבריך ותהני עימם ומקווה שתימצאי חברים חדשים.

מה שלמדתי מהסיפור שלא צריך לשפוט את האדם לפי המראה שלו בלבד אלא גם מההתנהגות שלו, אני מאוד שמחה שלמדתי ממך על כך שלכול אדם יש גם משהו שהוא טוב בו גם להראות לחברים שלו שהוא שווה.

בידידות אגם פרץ.

מכתב למסקרם מאת היילי לוי

כיתה ד' 3 בה"ס יובלים

שמ' היילי לוי. אני זרה בעיר באר-שבע. אני
לומדת בבית הספר יובלים בכיתה ד'.

קראתי את הספר שנכתב עליך מאת נסמי שמואל
"לדת הקשת בענן". את הספר קראתי בשיעור
עיצוב קראה.

נהייתי מאוד מהסיפור עם מה שעבר עליך בכיתה
שבו למדת. לא כל כך מהתחלה שבו צחקו עליך,
אך שמחתי מאוד בסוף הסיפור שבו את
התחברת עם חבריך לכיתה למרות הקשיים שהיו
בתחילת הדרכ. למדתי כי תמיד צריך להכיר
מאיפה באה האדם שסומצ מולי, ולא שופטים את
האדם בלי להכיר אותו לעומק. כמובן למדתי
מהספר כי כל אדם צריך לדעת מאיפה הוא או
היא באה, את השורשים שלו.

תאריך: 8/2/18

לכבוד:

מסקרם היקרה

מאת:

הילה קנפו

מסקרם היקרה

שמי הילה קנפו לומדת בבית הספר "יובלים" בבאר-שבע בכיתה ד/3. המחנכת שלי: ליטל.

בשיעורי עידוד קריאה קראנו את הספר "ילדת הקשת בענן" שכתבה נעמי שמואל סופרת שאני מאד אוהבת ונהנו מאד מהסיפור.

התרגשתי מאד מהסיפור ואהבתי איך שאת מסקרם עברת חוויה לא נעימה והצלחת להתגבר ולעבור את הקושי ולהבין שאם תחששי ולא תנסי לעולם לא תצליחי.

התרגשתי גם משום שהזדהתי עם הסיפור שלך ולהבין שלא קל להיות חדש בסביבה מקום מגורים ובכיתה עם חברים חדשים, אני גאה בך איך שהתמודדת עם החברים שלא קיבלו אותך משום שאת בצבע העור שלך, את משהו אחר כמו שאמרו: "הנה עולה מאתיופיה!" " היא לא יודעת עברית". עצוב לי שפגעו בך הצטערתי שאמרת שאת בודדה ואין לך חברים.

וזה ברור לי למה את "ילדת הקשת בענן" כמו הצבעים השונים בקשת, ככה אנו שונים אחד מהשני וכל אחד יפה בצבע שלו וביחד יוצרים קשת בענן צבעונית אחת שלמה ויפה ביופייה. וצריך לקבל ולשלב את החבר החדש ולא לדחות אותו בגלל צבע העור, כמו שעשו לך. או אמונה או ארץ שונה שממנו הוא מגיע. ואם נשלב את כל הצבעים השונים, כל אדם יביא את הצבע היפה שלו ביחד נהיה לקשת בענן מלאה ביופי ושמחה.

אני גאה בך שבזכות הסיפור של סבתא שלך שהגיעה מאתיופיה למדת לקבל ולהתחבר ולאהוב את עצמך ומאיפה שבאת לא להתבייש ואפילו להתגאות בעצמך ובמשפחה שלך.

מסקרם היקרה

גם אני לפעמים הייתי עצובה בחיים ולא היה נעים לי בכלל ולמדתי שלא משנה מי ומה גורם לך שאת עצובה ושונה או להרגיש שאת אחרת ולא מקובלת או בודדה. אמא שלי לימדה אותי תמיד לראות את האור ולהרים את הראש ותמיד להמשיך לאהוב את מי שאתה ומאיפה שבאת וגדלת ותמיד לזכור את המשפחה שלך ומי גידל אותך ואם תלמד להכיר ולאהוב אותך ואת המשפחה שלך ולא להתבייש ממי שאתה אז גם החברה בכיתה בבית הספר ובשכונה, ילמדו לאהוב אותך ולא להסתכל רק מבחוץ עליך, לא יסתכלו בקנקן אלא מה שיש בתוכו. לדוגמא לא יסתכלו על צבע עור אלא מה שבליבך ומה שאתה מבפנים. אז כולם ילמדו לקבל ולאהוב אותך.

מסקרם היקרה תודה על מה שלימדת אותי ריגשת אותי. אפשר ללמוד הרבה ממך אני גאה בך.

באהבה גדולה מאד

הילה

תאריך: 3/2/2018

לכבוד

מסקרם,

מאת: אלה אסרף

מסקרם היקרה,

שלום שמי אלה ואני לומדת בבית ספר "יובלים" בבאר שבע בכיתה ד'3.
בשיעור עידוד קריאה קראנו את הספר "ילדת הקשת בענן" ונהנינו מאוד
מהסיפור.

מסקרם, רציתי להגיד לך: מה שהכי אהבתי בספר את החלק האחרון שכולם
רצו להיות חברים שלך משום שסיפרת שאת לא מאמריקה.

אני התרגשתי בחלק שהקדישו פינה בבית הספר לזכרו של סבא שלך משום
שמת בדרך לישראל.

הצטערתי שהילדים בכיתה שלך לא רצו להיות חברים שלך משום שצבע העור
שלך שונה.

מה שקרה בסיום זה שסיפרת שהגעת מאמריקה ושבעצם אמא וסבתא שלך
הגיעו מאתיופיה ואז כל הילדים בכיתה היו חברים שלך.

מה שלמדתי זה שלא שופטים לפי המראה אלא לפי האופי כמו בפתגם:

"אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בתוכו"

לסיכום: רציתי לספר לך שנהניתי מאוד מהספר ושלמדתי שיש לקבל את
השונה, ואני ממליצה לכל ילד וילדה לקרא את הספר ולהבין ילדים נוספים
שמגיעים לבית הספר ממדינה אחרת ולקבל אותם ולהקשיב להם.

בברכה

אלה אסרף

17/2/18

מאת: שקד דיין

לכבוד: מסקרט

מסקרט היקרה,

שלום שמי שקד. אני לומדת בבית הספר "יובליים" בבאר שבע
בכיתה ד'3. בשיעור ציוד קריאה קראנו את הספר "ילדת
הקשת בצנן" ונהננו מאוד.
ברצוני לומר לך שהתנהגות הילדים בכיתתך הייתה לא יפה
ולא מכבדת. ציור אותי שנאלצת לסקר על מקום מוצאך
ועל התחושות הלא נעימות שנת בעקבות התנהגותם.
נצבתי כסקראת את הקטע בו החלקת את ידה של לאמה
אחותך הקטנה חלק בכל פעם שילדים על שתיכן. אהבתי
ושחתי לראות שלבסוף הילדים למדו להכיר אותך ולא להוב
אותך כפי שאת. המסר של הסיפור חשוב ובא ללמד אותנו
לא לשפוט מישהו לפי המראה אלא ללמוד להכיר אותו.
אני מאחלת לך שלא תתקלי בעציות כאלה שוב ושהרבה
ילדים יקראו את סיפורך וילמדו לכבד אחד את השני ולהכיר
בשונות.

בהרכה ובהצלחה

שקד דיין

מכתב למסקרם

שלום מסקרם, שמי ליה, אני גרה בבאר שבע ולומדת בבית ספר "יובלים" בכיתה ד'3.

אני ושאר כיתתי מקשיבים בשיעורי עידוד קריאה את הספר "ילדת הקשת בענן", ואני מאוד נהנית להקשיב לסיפור. מאוד אהבתי את הקטע שאת-מסקרם עמדת מול כל הכיתה וסיפרת לילדי כיתתך את האמת: שאת מאתיופיה, ולא מה שהם חשבו מלפני.

ובנוסף אהבתי את האומץ שהפגנת כשנסעת לבקר את סבתך בקצרין בלי אישור מהוריך, אבל בעיקר אני **זאה בק!** וכל הכבוד לך שהיית אמיצה כדי לעשות את מה שעשית, משום שעם הייתי במקומך לא בטוח שהייתי עושה זאת.

הצטערתי שבתחילת הסיפור ילדייך לכיתה התנהגו אלייך בגזענות ובהתנהגות בכלל לא יפה ומשפילה. כי לא משנה מי אתה, איפה גדלת, ומה השפה בה אתה מדבר אתה בן אדם רגיל כמו כולם. כי כמו שאומרים "אל תסתכל בקנקן אלא מה שיש בו" אבל אני שמחה שעכשיו לא שופטים אותך על מראה או על יופי, כי מה שחשוב הוא האופי. מקווה שלא יציקו לך על צבע העור שלך או על השפה שלך. ותודה לך על זה שלימדת אותי המון.

בברכה: ליה ריבלקין

לכבוד מסקרם

שלום מסקרם היקרה, שמי איילת. אני לומדת בבית ספר "יובלים" בבאר שבע, בכיתה ד3. בשיעורי עידוד קריאה קראנו את הספר "ילדת הקשת בענן" ונהנינו מאוד מהסיפור. מסקרם, אהבתי שבסוף אגרת אומץ וסיפרת על המשפחה שלך. הצטערתי שהתנהגו אלייך לא יפה מבלי באמת להכיר אותך. הם שפטו אותך לפי המראה שלך או לפי הצבע עור שלך. מקווה שבעתיד, יתנהגו אלייך לפי מה שאת בפנים ולא לפי המראה החיצוני שלך. אני מאחלת שיקרו לך רק דברים טובים וחיים מופלאים. מהסיפור שלך למדתי שאסור לשפוט אנשים לפי מראה חיצוני או צבע עור, אלה קודם צריך להכיר את האדם מקרוב ולהעריך לפי התכונות הפנימיות. אולם הכי טוב בכלל לא לשפוט אף אחד אלא לקבל את האדם כמו שהוא. צריך גם לזכור שאף אחד אינו מושלם וזה גם המסר שאקח איתי.

באהבה איילת.